

РЕШЕНИЕ

№ 16206

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **8740** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Р. Л. К. срещу НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, с която иска да бъде осъден ответника да ѝ изплати обезщетение в размер на 100 000 (сто хиляди) лева за причинени имуществени и неимуществени вреди в резултат на незаконни актове и действия на нейни органи, както следва:

- 50 000 (петдесет хиляди) лева за имуществени вреди (включително невъзможност за рефинансиране на дългове и заплаха от съдебно преследване);
- 50 000 (петдесет хиляди) лева за неимуществени вреди (морални страдания, стрес, провален живот и репутационни щети).

Претендират се и лихви върху сумата от датата на настъпване на вредата до окончателното плащане, както и всички разноски по делото, включително адвокатско възнаграждение.

Ищцата твърди, че е била управител и едноличен собственик на капитала на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД от 01.01.2019 г. до 19.11.2019 г. След 19.11.2019 г. фирмата е прехвърлена е на други лица.

С Ревизионен акт № Р-22221423004308-091-001/27.03.2024 г. (поправен на 01.04.2024 г.) е ангажирана ищцата с отговорност за 77 809,72 лв. по чл. 19 ДОПК. АССГ с Решение № 25431/29.11.2024 г. потвърдил частично РА (за м. 03-04.2019 г., общо около 15-20 хил. лв. с лихви), но отменил други части, като приел, че НАП не е доказала недобросъвестно поведение и че фирмата не е нейна. ВАС с Решение от 2025 г. отменил значителна част от РА. Поради ревизията и РА ищцата твърди, че не могла да сключи никаква сделка за рефинансиране на нейни лични дългове (общо 80 хил. лв.). Банките отказали заради "висящата" ревизия и отговорността

по ДОПК. Ревизията ѝ причинила стрес, безсъние, депресия, увредена репутация, загуба на работа.

С писмена молба представена в първото открито съдебно заседание се прави изменение на размера на иска на 200 000 лева, като се цитира РА № П222214221770446-040-001/18.10.2022г., издаден на ищцата, при ревизия, която тя твърди, че е установила нулеви несъответствия, което според ищцата означава, че не е присвоила или укрила каквито и да било средства от дружеството. Заявява, че банките не правят разлика между дълг и дълг обжалван, като в кредитния регистър тя е била посочена като високорисков длъжник, тъй като има дълг от 80 000 лева към НАП. Поради това, нито една банка не е поела риска да финансира клиент с вписано публично задължение, независимо дали е оспорено или не, като е отказана за рефинансиране, въпреки възможността да заложи апартамента си в [населено място]. Твърди, че е била принудена да продаде жилището си, за да оцелее след четири години борба с НАП, като е живяла на кредити от приятели, загубила е възможността да започне работа, според квалификацията си, била е принудена да започне работа под квалификацията си, настъпил е срив в личния ѝ живот – разпадане на годежа с П. О`К., който се страхувал, че „и него могат да го погнат“. Твърди още, че за нея настъпил траен психологически срив, безсъние, стрес, невъзможност за концентрация и в последствие съсипани бизнеси, трайно увреждане на кредитната история – минимум 10 години, като след консултации с банки станало ясно, че кредитната ѝ история не може да бъде възстановена.

Постъпил е отговор на исковата молба от ответника на 13.10.2025г. с приложени доказателства, според който исковата молба е неоснователна и недоказана по основание и размер, тъй като липсват елементите на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

В последното съдебно заседание ищцата, редовно уведомена не се явява.

Ответникът Национална агенция за приходите се представлява от юрк. Р., която моли исковите претенции да бъдат отхвърлени, тъй като са неоснователни и недоказани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийски градска прокуратура прокурор З. изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция за имуществени вреди. Искът за неимуществени вреди счита за доказан по основание, но завишен по размер, като вредите следва да бъдат възмездени, съобразно съдебната практика.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, както и събраните по делото доказателства установява следното от фактическа страна:

Претендираните от ищцата вреди са описани в исковата молба като следствие от издаден Ревизионен акт №Р-22221423004308- 091-001/27.03.2024г. на ТД на НАП С., поправен с РА от 01.04.2024 г., отменен в обжалваната част с Решение №4542/30.04.2025 г. по адм. дело №2978/2025 г. по описа на ВАС. Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г. на ТД на НАП С., поправен с РА от 01.04.2024г., с който са установени задължения в общ размер на 79 258,80 лв. е обжалван по административен ред пред Директора на ОДОП С., ЦУ на НАП. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С240001-048-0068336/11.06.2024г., с което Р. К. е уведомена, че е образувано изпълнително дело №241544230/2024г. по описа на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ от публичен изпълнител по повод на установени и изискуеми публични вземания с Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г. СДИ е връчено на декларирания електронен адрес на лицето на 11.06.2024 г., като задължението с начислените лихви към 11.06.2024г. е в размер на 80788,41 лева (лист 23).

С Решение №813/14.06.2024 г. Директорът на ОДОП С., ЦУ на НАП, ОТМЕНЯ РА в частта относно ангажираната солидарна отговорност по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК на Р. Л. К. за

задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] за корпоративен данък за 2020 г.; данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди от м. 05.2019 г. до м. 07.2019 г.; ДДС за периоди от м. 05.2019 г. до м. 09.2019 г., м. 11.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 10.2020 г.; вноски за ДОО - за осигурители за периоди от м. 05.2019 г. до м. 07.2019 г., вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди от м. 05.2019 г. до м. 07.2019 г.; вноски за УПФ - за осигурители за периоди от м. 03.2019 до м. 07.2019 г.; ведно с установените лихви, и установените лихви за вноски за здравно осигуряване - за осигурители за м. 04.2019г. ИЗМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024 г., поправен с РАПРА №П-22000124061812-003-001 от 01.04.2024г., в оспорената част, като ангажираната отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за вноски за здравно осигуряване — за осигурители за период м. 04.2019 г. в размер на 763,47 лв. определя на 88.31 лв. ПОТВЪРЖДАВА РА №Р-22221423004308-091 -001/27.03.2024г., поправен с РАПРА №11-22000124061812-003-001 от 01.04.2024г. в оспорената част на ангажираната отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД за данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м. 03.2019 г. и м. 04.2019 г., ДДС за периоди за л/. 03.2019 г. и м. 04.2019 г., вноски за ДОО - за осигурителите за периоди м. 03.2019 г. им. 04.2019 г., вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г., ведно със съответните лихви.

Р. Л. К. обжалва пред АССГ Решение №813/ 14.06.2024г. на директора на ОДОП С. ЦУ на НАП, в частта, с която е потвърден процесния РА, за което е образувано адм. дело №7929/2024 г. по описа на АССГ, 15 състав. С Решение №25431/29.11.2024г. по адм. дело №7929/2024г. по описа на АССГ, 15 състав съдът ОТХВЪРЛЯ жалбата ѝ, а с Решение №4542/30.04.2025г. по адм. дело №2978/2025г. по описа на ВАС е ОТМЕНЕНО Решение №25431/29.11.2024г. по адм. дело №7929/2024г. по описа на АССГ, 15 състав, както и Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г. поправен с РАПРА №П-22000124061812-003-001/01.04.2024 г. на органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, с която е потвърден с Решение №813/14.06.2024 г. на директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с която на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД, както следва: данък върху доходите на физическите лица от трудови и приравнени на тях правоотношения за периоди м.03.2019г. - 792.41 лева главница и 421.33 лева лихви, и м. 04.2019 г. - 872.79 лева главници и 456.31 лева лихви, ДДС за периоди за м. 03.2019 г. - 2352.70 лева главница и 1682.79 лева лихви, и м. 04.2019 г. - 2978.93 лева главница и 1568.21 лева лихви, вноски за ДОО - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. -1160.70 лева главница и 739.23 лева лихва, и м. 04.2019 г. - 1950.69 лева главница и 1019.86 лева лихви, вноски за здравно осигуряване - за осигурители за периоди м. 03.2019 г. - лихви в размер на 6.79 лева, и м. 04.2019г. - 88.31 лева главница.

На 04.06.2025г. е постъпило плащане в размер на 46,17лв. по изпълнително дело №241544230/2024г. и на основание чл. 219, във вр. чл. 240 от ДОПК е издадено Разпореждане с изх. №С250001-125-0185015/04.06.2025 г., с което е разпределена, постъпила на 04.06.2025 г., сума в размер на 46,17 лв. по изпълнителното дело.

На лицето Р. Л. К. преди да започне ревизионното производство е била извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, относно наличие на основание за прилагане разпоредбите на чл. 19 от ДОПК, обективизирана в Протокол №П-22221422197570-073-001/02.06.2023г., като са били установени основания за ангажиране на нейната отговорност. В хода на ревизионното

производство по чл. 19 от ДОПК срещу Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] не са налагани обезпечителни мерки срещу ищцата.

Поради цялостната отмяна на процесния РА от ВАС, на 17.06.2025г. е издадено Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. №С250001-035-0239107/17.06.2025г. по изпълнително дело №241544230/2024г., с основание, че публичните задължения са погасени, съгласно чл. 225 от ДОПК. Разпореждането е връчено по електронен път.

В съдебно заседание ищцата представя електронна кореспонденция с М. М. (лист 237 и сл.), относно искано от нея рефинансиране в Пощенска банка на кредит на „С. Р. Консулт Груп“. Видно е от текста на писмото с дата 09.02.2024г., че Р. К. иска Пощенска банка да реструктурира кредит от 45 000 лева, като намали вноската ѝ на около 400 – 500 лева на месец. На лист 241 е приложено писмо от Пощенска банка, Екип „Връзка с клиенти“ от 20.11.2024г., с което уведомяват ищцата Р. К., че предложението ѝ за плащания по кредита на С. Р. К. Груп ЕООД и кредитната карта на С. Р. Консулт Груп ЕООД, както и потребителския кредит на Р. К. е отказано. Видно от писмото на лист 242 от 14.11.2024г., Р. К. има непогасени плащания по няколко кредита, като по единия е солидарен длъжник, а по друг е длъжник като физическо лице, има издадена и кредитна бизнес карта и иска информация от Пощенска банка какво дължи по всеки кредит, на което служител от банката от Екип „Връзка с клиенти“ ѝ отговаря, че по всяко кредитно задължение си има договор с конкретни условия, които следва да се спазват. На 26.11.2024г. е получила потвърждение за успешно регистрирано заявление за реструктуриране на потребителски кредит. Има приложена кореспонденция относно искане за кредит и с Българска банка за развитие, проведена на 18.01.2024г., като от банката са изпратени за попълване формуляри на нужните документи (лист 249).

Ищцата представя допълнително становище /молба в о.с.з. на 01.12.2025г./, което, както и другите нейни молби е вероятно писано с помощта на изкуствен интелект. Становището съдържа съображения по същество на делото, за които се твърди, че са извадки от мотиви на решения на СРС, ВКС и АССГ. При извършената проверка от съда се оказва, решения/дела с такива номера не съществуват.

По искане на ищцата са разпитани свидетелите Г. К. А. и П. Д. О.К., гражданин на република И., с постоянно пребиваване в Република България, Свидетелят А. е бил счетоводител на фирма на ищцата. Били са няколко фирми. „С. Р. Консулт“ от 2008 година е счетоводител на нейните бизнеси до преди 1-2 години. Приключил, защото бизнесът фалирал. Той е собственик на счетоводната къща, която по време на данъчните ревизии е обслужвала фирмите на ищцата. Р. спазвала сроковете за плащане, а той обслужвал фирмите и нея самата като физическо лице със сертификата се за ел.подпис, влизайки с този сертификат в страницата на НАП. Преди няколко години, не помни точно кога, Р. му се обадила и казала, че от банката, където кандидатства за финансиране са ѝ казали, че има задължения и ѝ отказали такова. Той видял, че има задължения около 80 000 лв. За конкретния случай тя казала, че кандидатства за финансиране или рефинансиране, но от банката са ѝ отговорили, че има задължения като физическо лице и ще го откажат. След обаждането той влязъл в страницата, проверил и видял, че ги има тези задължения. Факт е, че ако кандидатстваш от банките виждат, че имаш задължения и отказват устно, писмено становище не е видял. Не е виждал официално от банките да отказват с писмен документ. Когато се кандидатства за фирмен кредит не се ограничават само до дружеството, а задължително гледат и физическото лице, ако има проблем при него отказват. Р.

имала кредит за недвижим имот, който после е продаден. Не може да каже колко регулярно си го е плащала.

Свидетелят П. Д. О`К. се занимава със софтуерен бизнес, имал връзка с ищцата Р. К. от 2019 г., като са имали раздели, в България е от 17-18 години. През периода 2023-2025г. поддържал близки отношения с Р., живели заедно, запозна е с проблемите ѝ. Видял промяна в нейния характер и отношение през 2023 г., била депресирана, тъжна, тревожна, била под засилен натиск, имала проблеми с НАП и съдилища, постоянни проблеми със съдебни дела, които я напругали. Тези проблеми ѝ причинявали голяма тревожност, пристъпи на плач и цялата ситуация се отразявала зле върху връзката с нейния син и със свидетеля мен. През този период се разделяли на няколко пъти точно заради този натиск, защото не намирали общо решение. Когато ѝ налагат задължение от 80 000 лв. това било голям удар за нея, защото не можела да си осигури финансиране от банки, тогава губи своя бизнес, както и имущество. Тя била с вързани ръце, без достъп до парични средства. Това се отразило зле на връзката ѝ с детето и тази връзка била нарушена дори в момента. Това се отразило зле и върху нейната майка, тя имала мисли за самоубийство. Имала е проблем с полицията, свързан с нейния ресторант, имало е видеозапис на нейната фейсбук страница за полицейски обиск в ресторанта. След този случай я приели в болница, ръката ѝ била изкълчена. Относно изпълняване на задълженията по кредитите има проблеми, тъй като няма достъп до рефинансиране.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Исковете са с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във вр.чл.203 и сл. от АПК, предвид изложените фактически обстоятелства в исковата молба, Предявените искиви претенции са допустими - подадени от активно легитимирана страна, с правен интерес и в петгодишния давностен срок, съгласно §1 от ДР на ЗОДОВ, във връзка с чл. 110 от ЗЗД във връзка с т. 4 от Тълкувателно решение №3 от 22.04.2005 г. по т.гр.д. №3/2004 г., ОСГК на ВКС.

По отношение на основателността :

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, държавата отговаря за вреди причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно отговорността на държавата възниква при наличието на няколко кумулативни предпоставки, а именно: 1. Незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. Реално претърпяна вреда (имуществена и/или неимуществена) и 3. Причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Тези нормативно регламентирани предпоставки трябва да са налице кумулативно - липсата на който и да е от елементите на правопораждащия фактически състав за възникване правото на обезщетение за претърпени вреди, възпрепятства възможността да се реализира отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по предвидения специален ред, в исково производство по чл.203 и сл. от АПК.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, длъжимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презюмира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите предпоставки за отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, като при липсата на който и да било елемент от фактическия състав, тази отговорност не може да се реализира.

Не е налице фактическият състав, заложен от законодателя в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ по отношение на имуществените вреди. От една страна, не са доказани по делото такива, а от друга липсва пряка и непосредствена връзка между твърдяната имуществена вреда от 100 000 лева (след увеличението на исковата претенция) и отменения като незаконосъобразен Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г., поправен с РАПРА №П-22000124061812-003-001 от 01.04.2024г.

Съгласно чл.153, ал.1 от ДОПК, обжалването на ревизионния акт по административен ред не спира неговото изпълнение. Според ал. 2, изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя. Искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана. В конкретния случай, липсват данни лицето да се е възползвало от възможността, която ДОПК предвижда за спиране на изпълнението. Член. 209, ал. 1 от ДОПК постановява, че принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, като в ал. 2 е предвидено принудително изпълнение да се предприема въз основа на: т.1 ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Следователно, предприетото принудително изпълнение, от което се твърди, че са настъпили имуществени вреди е допустимо от закона, а изпълнителното дело е законосъобразно образувано, като заинтересованото лице не е подавала искане за спиране на изпълнението. Обжалвана е само поканата за доброволно изпълнение, получена от ищцата, като жалбата е оставена без разглеждане, съобразно константната съдебна практика по тези дела.

В горния смисъл се явява неоснователно заявеното в исковата молба, че НАП е извършила „незаконно и преждевременно вписване на задължение от 80 000 лв. на името на ищцата (в последствие намалено на 16 000), като това вписване е направено преди да има влязъл в сила ревизионен акт, а следователно - преди да съществува каквото и да е законово основание за подобно вписване в ЦКР - Централен кредитен регистър. Според уредбата на Наредба №22 за Централния кредитен регистър (ЦКР), регистърът е организирана и поддържана от Българската народна банка информационна система за кредитната задлъжнялост на клиентите към банките, финансовите институции, платежните институции и дружествата за електронни пари, отпускателни кредити по реда на чл. 21 от Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС), които извършват дейност на територията на Република България, както и към инвеститори, предоставили заем по проект чрез доставчик на услуги за колективно финансиране, с изключение на чуждестранните доставчици, които извършват директно дейност на територията на Република България. Вписването в ЦКР касае кредитната задлъжнялост на клиентите, а не касае публични задължения към държавата, поради което всички изложени от ищцата оплаквания във връзка с налични в ЦКР данни, за нейни публични задължения по обжалвания РА, които са били подадени от Национална агенция за приходите са неоснователни.

Ищцата представя електронна кореспонденция със служители на различни банки, от които става ясно, че е правила опити да рефинансира и реструктурира свои кредити, както и кредити на свои фирми (С. Р. Консулт Груп ЕООД), а също и да иска отпускане на кредит на майка си. Няма обаче нито едно представено доказателство, което да свързва евентуален изричен отказ за банков кредит в определен размер, с наличието на образуваното от НАП изпълнително дело за установени задължения по Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г. Налични са данни в електронната

кореспонденция, че Р. К. е имала непогасени плащания по няколко кредита – като солидарен длъжник и като физическо лице - кредитополучател, като това е и вероятна причина за отказите на банките да рефинансират и реструктурират кредитите ѝ. Съдът, при тези доказателства и с оглед на фактическите установявания по-горе намира, че не е доказана от ищцата пряката и непосредствена причинно – следствена връзка между образуваното изпълнително дело в НАП и поведението на банковите служители, във връзка с отпускане на нови кредити за рефинансиране на стари такива, поради което липсва осъществен фактически състав за обезщетяване на имуществени вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Счетоводителят А., който е обслужвал фирмите на К. по време на данъчните ревизии свидетелства, че ищцата лично му се обадила и споделила, че от банката, където кандидатства за финансиране са ѝ казали, че има задължения. Той видял, че тя има задължения около 80 000 лева, но лично не е присъствал на разговора с банковите служители, не знае и пълните им мотиви за отказа, не посочва конкретна банка, нито конкретна отказана сума. Самият заявява, че писмено становище за отказ не е видял. Според свидетеля, когато се кандидатства за фирмен кредит, банките не се ограничават само до дружеството, а задължително гледат и физическото лице, и ако има проблем при него отказват. Настоящата хипотеза е обратна, физическото лице Р. К. твърди, че е претърпяла вреди, поради отказ от финансиране, а свидетелят говори за рефинансиране на фирмата ѝ, което дискредитира изцяло пред съда неговите свидетелски показания, относно тяхната годност да установят спорните по делото фактически обстоятелства. Предприетото предварително изпълнение на издадения ревизионен акт по силата на чл.153, ал.1 от ДОПК е законосъобразно, поради което не е налице и първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен като незаконосъобразен акт или действие на администрацията. В последствие, ревизионният акт е отменен като незаконосъобразен от съда, но няма пряка и непосредствена връзка между неговото издаване и отказите на различни банки за рефинансиране/реструктуриране на стари кредити, отпуснати на ревизираното лице. Последното не представя нито попълнени искания за кредит входирани в банките, нито изрични откази с мотив, че именно поради наличието на процесното задължение към НАП по обжалвания РА му се отказват нови кредити.

Искът е частично ОСНОВАТЕЛЕН по отношение претендираните неимуществени вреди, по следните съображения:

По делото се установяват от разпита на свидетелите и по-специално на свидетеля Д. О`К. трите елемента от правопораждащия отговорността на ответника фактически състав, във връзка с претендирано обезщетяване на неимуществени вреди - морални страдания, стрес, провален живот и репутационни щети. Свидетелят разказва, че е настъпила промяна в характера на Р. по време на провежданите ревизии, и тъй като са живеели заедно е запознат с проблемите ѝ. Била депресирана, тревожна, тъжна, имала пристъпи на плач, поради проблеми с НАП и съдилища. Ревизиите я напругали, отразявали се зле върху връзката ѝ с нейния син и със свидетеля, с майка ѝ. Съдът дава вяра на тези свидетелски показания, като приема за нормално и житейски напълно реално, ревизията по чл.19 ДОПК за задължения на дружеството, на което Р. К. е била собственик и управител да ѝ е причинила психически страдания - тревоги, стрес, нервност, избухливост, както и да е повлияла негативно върху връзката с нейния годеник и близки. По отношение на претендираните репутационни щети, по изтъкнатите по-горе съображения и съдържанието на неформалната кореспонденция, водена с банките,

такива не може да се приеме, че са доказани.

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт/действие/ бездействие. Съдът намира, че описаните психически състояния и поведенчески реакции на ищцата в исковата молба, потвърдени и от свидетелите – стрес, объркване, тревожност, депресия, тъга, изблици на плач представляват логична, пряка и непосредствена последица от издаденият незаконосъобразен Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г. поправен с РАПРА №П-22000124061812-003-001/01.04.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП С., отменен окончателно с Решение №4542/30.04.2025г. по адм. дело №2978/2025г. по описа на ВАС. Със същия незаконосъобразно, на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е била ангажирана отговорността на Р. Л. К. за задължения на „САРА РУСАНА КОНСУЛТИНГ ГРУП“ ООД. Съгласно чл.52 ЗЗД, във вр. с § 1 ЗР ЗОДОВ, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни, обективно съществуващи факти, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението. При наличните по делото данни, съдът намира **2000 /две хиляди/ евро** за справедлив размер на обезщетението за претърпени от ищцата неимуществени вреди, във връзка с производството по издаване на незаконосъобразния РА, които следва да се присъдят, ведно с лихвата от датата на отмяната на РА, до окончателното им плащане.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административни актове, а при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. Следователно лихва следва да се присъди върху главницата, считано от 30.04.2025г. до датата на окончателното плащане от ответника.

Претендират се разноски от ищцата, като такива са направени само за държавна такса 50 лева и преводач 60 евро, а юрк. Р. претендира юрисконсултско възнаграждение. Пропорционално на уважената част от исковата претенция, която възлиза на 2000евро (от общо претендирани - 102 258 евро, според изменението на исковата молба), следва да се присъдят разноски на ищцата в размер на 1, 67 евро. Дължи се и поисканото юрисконсултско възнаграждение на ответника, съразмерно на отхвърлената част от иска и съгласно разпоредбите на чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от НПП, което съдът определя на 66,47 евро, или ищцата следва да бъде осъдена да заплати разноски по компенсация на ответника 64,80 евро /шест десет и четири евро и 80 евроцента/.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на Р. Л. К. ЕГН [ЕГН] сума в размер на **2000 /две хиляди/ евро**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – психически страдания, стрес, тревоги, изблици на плач и

депресия, в резултат на издаден незаконосъобразен Ревизионен акт №Р-22221423004308-091-001/27.03.2024г., поправен с РАПРА №П-22000124061812-003-001/01.04.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП С., отменен окончателно с Решение №4542/30.04.2025г. по адм. дело №2978/2025г. по описа на ВАС, ведно със законната лихва за забава от 30.04.2025г. – датата на отмяната до датата на окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата молба за горницата над присъдения размер до претендирания размер от 100 000 (сто хиляди) лева / 51129,19 евро - неимуществени вреди, както и изцяло в частта на претендираните имуществени вреди от 100 000 (сто хиляди) лева / 51129,19 евро.

ОСЪЖДА Р. Л. К. ЕГН [ЕГН] да плати на ответника НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ юрисконсултско възнаграждение в размер на 64,80 евро /шест десет и четири евро и 80 евроцента/.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: